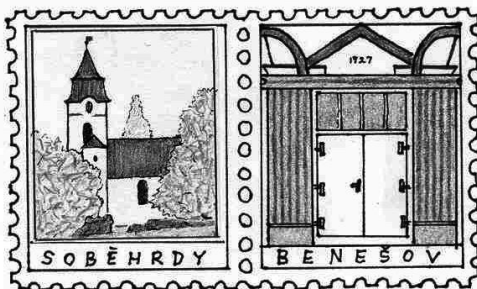

ČÍSLO 84 (3/2015)

ŘÍJEN 2015

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

KÁZÁNÍ

1.čtení: Ex 34, 27-35 + J 16,4b-11

2.čtení: Sk 1,1-14

O co vlastně v životě církve a každého věřícího nejvíce jde?

V životě církve i v životě každého z nás jednotlivě - úplně nejvíc jde o to, jestli v něm Pán Bůh **je s námi**. Jestli s námi je nebo není, se projeví v životě každého úplně jinak - není na to jednotné poznávací znamení. Ale každý z nás jde pořád po ostří nože toho, jestli jde s Bohem nebo bez Boha.

Když mluvíme o nanebevstoupení Páně, jak jsme četli ve Skutcích apoštolů, znamená to definitivní tečku za pozemskou cestou Pána Ježíše. Pán Ježíš se svými učedníky **už není** a nebude tak, jako byl dřív. „... a oblak jim ho zastřel.“ (Sk 1,9). A my už vždycky budeme narážet na ten oblak, který nám zastírá Pána Ježíše. Zkušenost prvních učedníků nikdy nebude naše. Naše víra bude vždycky nejprve z druhé ruky. Z druhých úst, ze svědectví apoštolů, ze slov Bible. Je s námi tedy Bůh, nebo není - když Krista mizejícího v nebi zastřel oblak? Když učedníkům zastřel oblak Pána Ježíše, začali na tom být stejně jako my všichni, kteří už Ježíše v běžném životě nepotkávají.

To připomíná situaci lidu Izraele, který je shromážděn pod horou Sinaj. Mojžíš jim napodruhé přinesl dvě kamenné desky s Desaterem. „Napodruhé“ proto, že tím skončil spletitý příběh, který měl také svoje okamžiky zrady, hněvu, zklamání, ale také pokání, přimluv, obětí a odpuštění.

Začalo to tím, že po čtyřiceti dnech od doby, kdy Mojžíše odcházejícího na horu Sinaj (Ex 24,18) zahalil oblak, Izraelci znejistěli. Mojžíš nikde a oni by chtěli boha, který by šel na jejich pouti před nimi. Povolali Árona, aby vyrobil zlaté tele, obraz, který by jim zaručil, že tady a teď je s nimi Pán Bůh. Často si to vykládáme – jako že to bylo špatně, když tak brzy odpadli k jiným bohům. Ale bližší čtení ukáže, že v Áronově podání to měl být obraz Hospodinův. A slavnost, kterou před tímto obrazem uspořádal, byla také slavností Hospodinovou.

Izraelci toužili po jistotě, že jde Pán Bůh s nimi. Áron jim nabídl něco hmatatelného a viditelného, o co se budou moci opřít ve své nejistotě. Lepší něco než nic - mysleli si možná někteří, když slyšeli, že toto zobrazení rohatého čtyřnožce je Hospodin, který je vyvedl ze země egyptské, z domu otroctví. Připomeňme si: na počátku byl strach, jestli je Pán Bůh s nimi. Všichni si asi pamatujeme to vyprávění o Mojžíšově hněvu, o rozbitých deskách a o rozdrčeném teteli. Stojí ale také za přečtení (Ex 32-34), jak naléhavě a opakovaně se při tom všem Mojžíš za svůj lid přimlouvá. Odmítá nabídku, že by napříště Hospodin skoncoval s Izraelem a vybudoval si nový lid z Mojžíše a jeho potomků. Na počátku byla nejistota, jestli je Hospodin s námi. Právě o Boží blízkost má nakonec lid přijít. Bůh se nechává obměkčit - lid nevyhladí, dokončí s ním započatou cestu a přivede ho do zaslíbené země. Stín zklamání, prasklina narušeného vztahu ale dál trvá. Mojžíš má lid uvést - jak bylo zaslíbeno - *do země oplývající mlékem a medem... Já sám však, pokračuje Hospodin – nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdosťný.* (Ex 33,3)

Všechno další Mojžíšovo úsilí se pak soustředí na to, aby Boží tvář, tedy Pán Bůh osobně - táhl dál s lidem. - *Jestliže jsem Panovníku nalezl u tebe milost, putuj prosím Panovníku uprostřed nás,* (Ex 34,9), bojuje Mojžíš dále za svůj lid. - Mojžíš ví, o co jde v životě církve i každého z nás jednotlivě úplně nejvíc: jestli v něm Pán Bůh je s námi, nebo ne.

Boží odpovědi je to, že jako by vracel film o několik scén dozadu: povolává opět Mojžíše na čtyřicet dní s prázdnými kamennými deskami na Sinaj. Po těch druhých čtyřiceti dnech sestupuje opět Mojžíš s deskami popsanými Božími příkázáními. Když se však přiblíží ke svému lidu – vyvolá nejprve úděs, úžas a útěk. Mojžíš má proměněnou tvář, jeho tvář září odleskem záře Boží, která na Mojžíšovi ulpěla. Ulpěla na něm svatost Boží, stal se jejím zrcadlem.

Dejme si dohromady, co jsme až dosud pověděli: na počátku byla nejistota, jestli je Pán Bůh s lidmi. Také Mojžíš, když slyší, že by kvůli zlatému teleti Hospodin zrušil společenství se svým lidem, tak prosí za to, aby s nimi dál putovala Hospodinova tvář. A nyní se tedy Boží tvář zobrazila právě na jeho, Mojžíšově tváři. Na Mojžíšovi, který dlouho, čtyřicet dní, mluvil s Hospodinem a teď od něj přináší jeho slovo, vyryté do kamene - přináší jim Tóru, Boží učení, které je bude doprovázet a směřovat na cestě do zaslíbené země. V této formě půjde Pán Bůh dál uprostřed lidu. Ta potřeba, na kterou bylo falešnou odpovědí zlaté tele, ta potřeba, která je ale v jádru dobrá – ta potřeba má být napájena Boží blízkostí v Mojžíšových slovech, která mu sdělil Hospodin.

Po svém nanebevstoupení je Pán Ježíš napříště skryt našim očím: *oblak nám ho zastřel*. Jeho pozemský příběh skončil. Ale odhalený a jasný ten příběh můžeme číst v evangeliu. Začal v královském městě Betlémě, skončil nedaleko, v Jeruzalémě. Evangelium Pána Ježíše čteme jako uzavřený, hotový příběh. Je to hotová věc, že s Pánem Ježíšem přišlo nově mezi nás lidi Boží království. Je to hotová, uzavřená věc, že tohoto Ježíše Římané ukřižovali, ale Pán Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Hotová věc je i to, že si ho, ukřižovaného vzkříšeného vzal Hospodin k sobě, ... *odkudž přijde soudit živé i mrtvé*.

S touto hotovou věcí ale nikdy nebudeme hotovi my. Na celém světě a také my zde v Sedlci-Prčici - pořád v životě řešíme a máme řešit – tu důležitou otázku, jestli a jak s námi v životě je Pán Bůh. Ptáme se tak v různých okolnostech života: v nemocech, které nás bolí, ve starostech, které se nám lepí na paty, v krizích, které nás drtí, ve kterých ale může být kus naděje, když nás taková krize donutí vylézt z krusty svých jistot a jako nazí se ptát: jestli a jak s námi jde Pán Bůh. Tu otázku klademe každý v trochu jiné situaci a tak i odpověď, kterou uslyšíme, bude u každého z nás jiná. Pro nás všechny ale společně platí: Příběh Mesiáše Ježíše skončil,

učedníci už ho pozemskými očima neuvidí. Zaslíbil jim ale svého Ducha, který bude ve společenství církve osvěžovat jejich vzpomínku na Boží slovo, na jeho, Kristův příběh.

Jestli s námi Pán Bůh jde nebo ne v našem životním příběhu, tím si často jisti moc nejsme. On ale zaslibuje, že tam *kde se shromáždí dva nebo tři v jeho jménu, bude on uprostřed nich*. (Mt 18,20). Jako šel Hospodin od hory Sinaj se svým lidem prostřednictvím své smlouvy, tak je i s námi všude tam, kde se nezkráceně vypráví příběh o Ježíši Kristu. A tak si nechme poradit, jak to dělali učedníci, kterým oblak zastřel jejich vzkříšeného Pána, až už ho pak nikdy neviděli. Jaké byly jejich další kroky? Byli spolu, jedineční živí lidé, kteří se znali jménem (Petr, Jan, Jakub, Ondřej...) a svorně a vytrvale se modlili, až jim byl po deseti dnech darován Duch svatý... To je, čeho je třeba i nám na naší životní i sborové pouti: být spolu, znát se jménem a vytrvale se modlit.

Pane Bože na nebi, kam sis vzal svého syna Ježíše, nenechávej nás zde osamělé, dávej nám svého Ducha svatého, když se scházíme ve společenství u Tvého slova. Amen

Pavla Janděčková

Dvě opomenutá výročí

Pro složitou, nebezpečnou situaci ve světě a pro velmi významná výročí (600 let od mučednické smrti M. J. Husa a 70 let od konce nejhroznější války) se opomenula výročí dvou významných a velice obdivovaných mužů, kteří měli jedno, a to nejdůležitější, společné – totiž oba byli hluboce věřící křesťané a oba se řídili Ježíšovou výzvou „cokoliv jste udělali jednomu z mých nepatrných bratří, mně jste učinili“. Těmito muži byli **Přemysl Pitter** a **Albert Schweitzer**.

Přemysl Pitter se narodil před 120 lety 21. června 1895 v Praze. Měl klidné a šťastné dětství. 1. světovou válku prožil jako obyčejný voják na ruské a italské frontě. Nechtěl zabíjet, dezertoval, byl chycen a odsouzen k smrti. Vskutku zázrakem unikl popravě. Nenadálý protiútok nepřítele způsobil velký zmatek, a tak se P. Pitter dostal s raněnými do nemocnice.

Z války se vrátil již jiný člověk. Z toho, jak unikl smrti, si vyvodil závěr „můj život již nepatří mně“, a dal se do služeb Bohu a nej-

bezbrannějším - dětem. Ve 20. letech vyvíjel rozsáhlou sociální, kazatelskou a publikační činnost. Stará se o chudé, opuštěné děti, káže o Ježíši v sálech i pod širým nebem a napíše několik brožur a knih.

Na počátku 30. let s přáteli vybuduje na Žižkově Miličův dům jako útulek pro děti a mládež z chudých rodin. Většina tam chodí až po vyučování, dostávají najíst, hrají si, jsou doučováni a seznamováni s kulturou. Mezi stálé návštěvníky Miličova domu byla i mladá Olga,

pozdější manželka prezidenta V. Havla. Již v roce 1934 našlo v Miličově domě svůj nový domov několik dětí německých emigrantů.

V roce 1938 vybudoval z dobrovolných sbírek v Mýtě u Rokycan celoroční ozdravovnu. Mezi prvními obyvateli byly děti českých uprchlíků ze Sudet. Za války v Miličově domě i v Mýtě ukrýval několik židovských dětí.

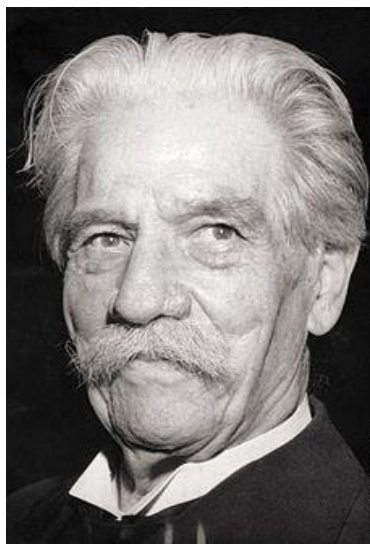
Vrchol jeho obdivuhodné činnosti nastal po skončení války. Pomocí Červeného kříže a se souhlasem vlády získal 4 zámky Štěrín, Lojovice, Olešovice a Kamenice, kam soustřeďoval osiřelé židovské děti vracející se z Terezína a dalších koncentračních táborů. Vymohl si, že v těchto zámcích mohl umísťovat i německé děti ze sběrných táborů. V Kamenici pak vzniklo něco úžasně ojedinělého: zubožené židovské děti žili společně s německými dětmi. P. Pitter díky obětavým spolupracovníkům a svému pedagogickému taktu, trpělivosti a láskou přemohl počáteční vzájemné opovrhování a nepřátelství, a tak se pomalu mezi těmito dětmi rodila vzájemná důvěra a kamarádství.

Po roce 1948 je P. Pitterovi zakázáno publikovat a působit na veřejnosti, je zbaven ředitelování v Miličově domě, hrozí mu zatčení, a tak se mu pomocí německých přátel podařilo emigrovat do Švýcarska.

Jeho celoživotní dílo bylo v zahraničí velmi oceňováno. V Izraeli byl vyznamenán tím, že jeho jméno je zvěčněno v aleji spravedlivých u stromu, který si tam sám zasadil. V roce 1975 byl jmenován čestným občanem Curychu a tamní univerzita mu udělila

čestný doktorát z teologie. O rok později v Curychu umírá.

Ve svém promočním projevu P. Pitter vyslovil přání a úkol pro budoucnost: „Na troskách nelidských systémů budujme společnost novou, majíce stále na paměti slova Kristova *„Beze mne nic nemůžete učiniti“* .

Vzorem tohoto křesťanského činu je nám Albert Schweitzer. Jeho celkem nenápadná služba kdesi na periferii světa mezi bezvýznamnými černochoy se ukázala jako trvalý tvůrčí podnět pro všechny, jímž jde o vybudování nové lidské společnosti.“

Albert Schweitzer je tím druhým obdivuhodným mužem, kterého by si měl připomenout celý svět, a který před padesáti léty 4. září 1965 zemřel v Lambaréne. Narodil se 14. 1. 1875 v Alsasku. Jeho otec byl evangelický farář. Mladý Albert již od devíti let hrál při bohoslužbách na varhany. Po maturitě studoval ve Štrasburku filosofii a teologii a svá studia zakončil v roce 1899

doktorátem z filosofie, o rok později z teologie. O prázdninách jezdil k svému strýci do Paříže, a tam soukromě studoval hru na varhany.

Po doktorátech učí na teologické fakultě, kde se v roce 1902 habilituje prací „O Ježíšově mesiášském tajemství a tajemství jeho utrpení“ a stává se docentem. To vše A. Schweitzera neuspokojovalo, jeho místo a práci přece může vykonávat někdo jiný. Chce především pomáhat a sloužit potřebným. Proto 1905 začíná studovat na štrasburské lékařské fakultě medicínu. Po úspěšném studiu odjíždí 1913 do Afriky, do městečka Lambaréne, kde žije až do konce svého života, kromě let 1918 až 1924, kdy vykonával lékařskou praxi na štrasburské klinice.

V Lambaréne postupně vybudoval nemocnici převážně ze svých prostředků, které získával za varhanní koncertní turné po Evropě. Koncertoval i v bývalém Československu, a to dvakrát.

Přes náročnou a vyčerpávající lékařskou práci se ve volném čase věnuje teologii, především dvěma novozákonním osobnostem – Je-

žíšovi a Pavlovi. V roce 1930 napsal knihu „Mystika apoštola Pavla“ a v roce 1950 „Království boží a křesťanství“.

Pozoruhodná, zvláště dnes, je jeho kniha Filosofie kultury z r. 1923, kde se zabývá krizí evropské kultury. V ní poukazuje na jeden z hlavních problémů, který stále existuje: „K nesvobodě člověka přispívá přílišná pracovní zátěž. Mnozí žijí jenom jako pracovníci, a ne už jako lidé. Lidé jako oběť pracovního přetížení propadají stále více potřebě vnějšího rozptýlení a zábavě. Hodnotná kultura však vyžaduje soustředění.“

Shození atomové bomby na Hirošimu se stává silným podnětem jeho etickým pracím. Svou etiku formuluje jasně a jednoduše: „Etickou normu nelze odvodit či vysvětlit, ale je potřebí ji přijmout a podříditi se jí.“ Ježíšův požadavek *„Miluj svého bližního jako sebe samého“* rozšiřuje na všechno živé, a tak základní etický požadavek A. Schweitzera je „úcta k životu, úcta ke všemu živému. Dobré je vše, co prospívá životu, zlé pak vše, co život poškozují.“

V roce 1953 byla Albertu Schweitzerovi udělena Nobelova cena. Albert Einstein o svém jmenovci A. Schweitzerovi řekl: „Je to největší muž tohoto tragického století. Získal dalekosáhlý vliv na celém světě především charakterem své osobnosti.“ K tomu stačí jen dodat: protože věrně a důsledně následoval našeho Pána, Ježíše Krista.

František Šturm

Víkendovka pro děti Soběhrdy 16-18/10

MARNOTRATNÝ SYN aneb
obstojí Ježíšovo milosrdenství v dnešním světě?

začátek v pátek v 18hod.
konec v neděli po bohoslužbách, které začínají v 10hod.

cena 200kč.
Sebou: teplé oblečení, spacáčky apod. a hlavně - dobrou náladu!
Prosíme též o buchtu na snídani.

na setkání se těší Petr Turecký & Petr Wagner

ZPRÁVA O TÁBOŘE V ČÍMI

Kdysi dávno vládl v Egyptě zlý faraón. Po stovky let zde žil izraelský národ, který musel těžce pracovat. Den ode dne to bylo horší, faraón práci stále přidával. Dokonce Izraelce tak nenáviděl, že každého syna, který se jím narodil, museli hodit do řeky Nilu.

A do této doby jsem se narodil. Maminka mě nejprve schovávala, ale potom se mě musela stejně zbavit. Dala mě do ošatky a pustila mě po Nilu. Přežiju?

Tímhle textem jsme letos zvali děti na již tradiční setkání dětí v Luhu u Čími. Tématem celého tábora bylo totiž putování Mojžíše a celého izraelského národa za svobodou.

A skutečně, jak známe z biblického příběhu, stejně tak jako Izraelci si děti vyzkoušely, že k svobodě je opravdu dlouhé putování. Čekalo je otroctví v podobě nesplnitelných her, které se zprvu zdály jednoduché. Avšak faraon úkoly přidával a přidával, až nebylo možné jeho příkazy plnit. Svoboda přišla nečekaně až po desáté egyptské ráně. Lid dostal svobodu a musel se rychle sbalit a vydat na cestu do neznáma, než si to faraon rozmyslí. Bylo tomu tak uprostřed noci, kdy už byly všechny děti zalezlé do spacáků a některé dokonce spaly. Vstávat se nechtělo nikomu, ale nakonec se na nenadálou cestu vydali všichni.

Společně jsme překonali na cestě spoustu překážek, naučili se filtrovat znečištěnou vodu. Pak jsme konečně došli do Země Zaslíbené, kde na nás ale čekalo spoustu práce. Abychom mohli obhospodařovat půdu u vody, museli jsme postavit vor, na kterém jsme plavili suroviny z jedné strany zátoky přehrady na druhou.

Tábor byl plný poselství, které jsme se jako vedoucí snažili předat dětem. Společně jsme prožili během her vyčerpání, hrůzu, strach, ale také statečnost, víru a odhodlání. Tá-

bor se povedl a myslím, že každý z nás si odvezl alespoň střípeček něčeho nového.

Pavla Hudcová

Co se nejvíce líbilo dětem?

„Mně se líbily scénky, ale třeba i batikování triček. Celý tábor byl jako vždy super!! :))“

Veronika Jakubcová

„Bavilo mě stavit vory. A když jsme je zkoušeli na vodě, tak všichni byli mokří a jediná naše skupinka byla suchá, až na moje ponožky.“

Anička Blablová

„Nejvíc mě bavila bojovka ☺, hlavně když jsme se nejdřív bály, ale nakonec jsme se jen smály.“

Josefina Černohorská

BLAHOPŘEJEME K NAROZENINÁM

Říjen: Alena Havránková, Zvánovice – 80 let; Alena Kohoutová, Poříčí – 80 let; Jan Losenický, Poříčí – 65 let; Jaroslav Škvor, Přestavlky – 65 let; František Škvor, Třemošnice – 69 let; Irena Vosická, Soběhrdy – 70 let

Listopad: Věra Kovářová, Ládví – 71 let; Božena Málková, Kunice – 67 let; Oberhelová Blanka, Senohraby – 85 let; Vítězslav Pivoňka, Mačovice – 74 let; Božena Řeháková, Soběhrdy – 84 let

Prosinec: Daniela Císařová, Městečko – 60 let; Gabriela Mottlová, Čerčany – 25 let; Štuncová Jaroslava, Petroupim – 85 let; Vladimír Vachoušek, Soběhrdy – 73 let; Jaroslav Velebil, Sázava – 71 let; Marie Velebilová, Vodslivy – 69 let

Děti:

Listopad: Podroužková Tereza, Čerčany – 6 let; Šmejkal Albert, Mnichovice – 9 let

Prosinec: Šmejkal Karel, Mnichovice – 7 let; Turecká Marie, Soběhrdy – 7 let

Evangelický sbor Soběhrdy
Vás zve na tradiční

BAZAR

dovezeného zboží od spřátelených zahraničních sborů

28.10. – 31.10.2015

V prostorách fary a kostela – Soběhrdy 21

St – Čt – Pa: 8 –18 hod

Sobota 8:00 – 11:00

Gontrassek

Abychme hodně pamatovali... zpěvy husitských Čech

vokální soubor
vede Mgr. Jan Baťa, Ph.D.

**Evangelický kostel Soběhrdy
pátek 9. října 2015, 19 hodin**

vstupné dobrovolné

Víkendovka

benešovských, vlašimských a sedleckoprčických a dalších děti
bude **23.-25. října v Sedleci Prčici.**

Téma: Jak se Izák stal praotcem.

Přihlašujte se v Benešově na faře.

Fotografická připomínka husovské slavnosti

6. července 2015

Sborník textů proslovených během dne vychází samostatně a je k dispozici ve sboru Soběhrdy, Benešov a Sedlec Prčice.

Tak jako každoročně se i v září roku 2015 otevřely dveře azylového domu ve Vlašimi nejen pro ty, kteří se ocitli bez střechy nad hlavou, ale pro všechny, kteří se chtěli podívat, jak služba azylového domu funguje, co se od jejich poslední návštěvy změnilo a co nového v Zrnku – Sociálně aktivizačních službách pro rodiny s dětmi.

Program Dne pro Diakonii začal dopolední bohoslužbou ve Spolkovém domě, odkud se zájemci přesunuli do azylového domu. Tady mohli kromě jiného vidět i novou kuchyň ve druhém patře, kterou se podařilo zakoupit díky daru obchodního řetězce Tesco. Nová je i úprava prostor pro přípravu marmelád, džemů a sušeného ovoce při dodržení všech hygienických zásad a norem. V zahradě střediska vyrostl nový plot, tím se podařilo zajistit větší bezpečnost dětí s ohledem na členitý terén zahrady. Pomalu se rodí i užitková zahrada, ze které bychom rádi už příští rok sklízeli drobné ovoce, levanduli a další bylinky.

Po prohlídce domu pokračoval program na nádvoří vlašimského zámku. Ani letos nezklamali úžasní Páni ze Zvěřince, při jejich souboji muže proti muži se divákům tajil dech a nádvoří se otřásalo od bolavých dopadů rytířů na tvrdé žulové kostky. Šermíře vystřídal soubor LŠU ve Vlašimi pod vedením Lenky Zemanové. Osm píšťalek připomnělo písničky z filmů a pohádek i skladby méně známé. Flétny vystřídala skupina Kotlík a parkem se nesly country a trampské písně. Program zpestřili také malí i velcí herci z azylového domu s pohádkou Jak se Mařenka ztratila v pohádkovém lese.

Od hladu a žízně návštěvníky zachránila návštěva jednoho ze tří stánků na nádvoří. Káva, čaj, limonáda a zákusky, skoro jako v malé cukrárně. V dalším stánku bylo možné zakoupit něco z dílny nebo z kuchyně z azylového domu. Sladounká marmeláda, sušená jablka a hrušky, na zimu teplé pletené ponožky nebo náušnice na parádu. A pro tvořivé ruce byly připraveny sítotiskové šablony, které oživily jednoduché tašky barevnými obrázky, děti si mohly namalovat sádrové odlitky.

V rámci Dne pro Diakonii proběhlo také setkání vedoucích a dětí z víkendových pobytů a týdenního letního tábora. Na zahradě střediska se všichni potkali při společných soutěžích. Společně shlédli i hudební vystoupení a souboj rytířů na zámeckém nádvoří.

Cesta ze zámku zpět do azylového domu vedla krásným vlašimským parkem a byla protkána dalšími hrami a soutěžemi. Věříme, že nová přátelství z víkendovek a prázdnin potrvají dál a všichni se brzy setkají, možná už v říjnu na podzimní víkendovce.

Děkujeme všem za každou pomoc při poskytování našich služeb a všechna milá setkání a těšíme se brzy na viděnou.

Věra Janoušková

PRAVIDELNÁ SETKÁVÁNÍ BENEŠOVSKÉHO SBORU ČCE NA PODZIM 2015

V Benešově

- **služby Boží** každou neděli od 10,00
Nasloucháme příběhům o Ježíšových mocných činech podle Matouše 8 a 9.
- **bohoslužby pro malé i veliké** první neděli v měsíci
- **nedělní škola pro děti** 2. 3., a 4. neděle od 10,00
- **biblické hodiny Benešov** – úterý 18,00
Podzimní téma: Bible a imigranti
- **setkání mladších dětí** středa od 15,00
Probíráme cyklus Obrázky pro Boží darebáky.
- **předkonfirmační starších dětí** čtvrtek od 14,00
- **kočárkárna** pro rodiče s batolaty – čtvrtek 15,00 obvykle čtrnácti-denně
- **kavárnička** pro mladé i postarší – středa 15–16,30

ve Vlašimi

- **služby Boží** ve Vlašimi 2., 3., a 4. neděle od 8,30 v Diakonii
- **zpívání dětí** v Diakonii čtvrtek 17,00
- **biblické hodiny** čtvrtek 18,00 (po rodinách)
- **rodinná biblická Mirošovice** pondělí jednou měsíčně

PROGRAM – PODZIM – 2015 V SOBĚHRDECH

- **BOHOSLUŽBY:** postupně čteme desatero, pokračujeme tak v delším cyklu čtení knihy Exodus. Jak vypadá svoboda, do níž nás Slovo Hospodinovo zve?
- **BOHOSLUŽBY PRO RODINY S DĚTMI** se budou konat 18/10 2015; 29/11. 2015.
- **V NEDĚLI DÍKČINĚNÍ** 4/10 2015 jsme byli svědky křtu Alžběty Vášové, Magdaleny, Jakuba, Veroniky Jakubcových.
- **VERNISÁŽ OBRAZŮ** Tomáše Tichého proběhla - 27.9.2015. Výstava bude k vidění do konce října.
- **BIBLICKÁ HODINA v čerčanském hospicu** se bude konat 6/10; 3/11 od 19hod.
- **BIBLICKÁ HODINA V LÁDVI** se bude konat 16/9 (data konání v dalších měsících budou postupně zveřejněny) od 18 hod.
- **BIBLICKÁ HODINA V MNICHOVICÍCH** v domově seniorů se bude konat 7/10; 4/11 od 15ti hod.
- **BIBLICKÁ HODINA VE ZRUČI** se bude konat 24/3; 29/10; 26/11 od 17ti hod. ve **SPOLKOVÉM DOMĚ**.
Je možné zavítat s farářem na některou z biblických hodin!
- **SBOROVÁ NEDĚLE NA TÉMA SITUACE V SÝRII.** Hostem našeho sboru bude pan Ing. Albannoud - 15/11 od 11hod..
- **VÍKENDOVKA PRO DĚTI** se bude konat 16-18/10. 2015
- **SENIORÁTNÍ DNY MLÁDEŽE** Pražského seniorátu proběhnou v Soběhrdech 13-15/11. 2015.
- **MLÁDEŽ SE SEJDE K PŘÍPRAVĚ LETNÍHO TÁBORA** v Ondřejově začátkem listopadu. Jinak se schází nepravidelně.
- **ADVENT** začíná 29. listopadu **bohoslužbami pro rodiny s dětmi.**
SLEDUJTE NÁŠ SBOROVÝ WEB! <http://sobehrdy.evangnet.cz/>
kázání v kolonce „kázání“ <http://sobehrdy.evangnet.cz/node/84>

*FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, [www stránky: benesov.evangnet.cz](http://www.stranky:benesov.evangnet.cz).
Číslo účtu 233563947/0300*

Kurátor: Jiří Zavadil

***FS ČCE Soběhrdy:** Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, [www stránky:sobehrdy.evangnet.cz](http://www.stranky:sobehrdy.evangnet.cz).
Číslo účtu 1190782/0300.*

Kurátor: Pavel Goby

***FS ČCE Sedlec-Prčice:** Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: jáhenka
Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300*

Kurátor: Petr Dubský

***FS ČCE Zruč nad Sázavou:** Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
mobil: 776 797 327, email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Petr Turecký
Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300*

Kontaktní osoba: Jiří Kratochvíl

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 15. prosince 2015

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech